

Posudek školitele na diplomovou práci Trang Nguyen Thi Thu „Komunikace mezi Čechy a Vietnamci v ekonomických kontextech“

Práce je originální v tom, že je první prací s touto tematikou. Autorka provedla cílený terénní výzkum, podařilo se jí získat a nahrát nejen interview s pracovníky zkoumaných podniků, ale také několik přirozených interakcí. Získala i psaná a vizuální data, z nichž lze usuzovat na jazykovou, komunikační a sociokulturní situaci ve zkoumané firmě.

Autorčina práce může být nepochybně využita pro zlepšení komunikační praxe ve vietnamsko-českých podnicích.

V práci lze najít zajímavé postřehy o tykání a vykání v komunikaci mezi Čechy a Vietnamci, o udělování českých jmen Vietnamcům i o mluvení o nepřítomných osobách (Vietnamci versus Češi, s. 41).

Vedle uvedených rysů pozitivních má práce, bohužel, i řadu rysů negativních. Protože vím, že autorka se zkoumaným tématem hodlá zabývat i nadále, soustředím se ve svém posudku už jen na ně.

Zapojení teorie jazykového managementu, k níž se autorka hlásí, je minimální, téměř nulové, bylo by bývalo např. vhodné z hlediska této teorie interpretovat průběhy interakcí, jejichž nahrávky a transkripty má autorka k dispozici.

V práci jsou věcné chyby –

s. 9 – v období socialistického Československa (od r. 1970 do r. 1989) nebylo možné „obstarání si s.r.o. společně s občany České (tehdejší Československé) republiky.“

s. 45, 47 – funkce „provozní ředitel“ není uvedena ve struktuře firmy

Interpretační problémy -

s. 22 – interpretaci první nahrávky („Kluci ze skladu“) neobyčejně ztěžuje to, že autorka neuvádí, kdo jsou respondenti č. 1 a č. 2 (etničtí Češi? Dělníci? Vedoucí? ...). Autorka nahrávku fakticky ani neinterpretuje, takže se čtenář nedoví, kdo jsou osoby, o nichž se mluví na řádcích 032-034, 053. Jsou to všichni Vietnamci, nebo někdo z nich je Čech? Na řádce 053 je jedna věta rusky, níže při interpretaci je tato ruská věta vypuštěna. Proč?

s. 25 – při vysvětlování jiného postoje k vietnamštině a němčině, není jasné, o kom je řeč. Kdo je subjektem vět „I když žili v Čechách již dlouho, mluvili mezi sebou německy“?

s. 26 – kolik bylo vyplněno dotazníků a kde jsou uvedeny nějaké systematické výsledky získané na jejich základě?

s. 27 – stejný problém jako s první nahrávkou. Čtenář se nedoví, kdo je Irina (na s. 41 se asi o ní mluví jako o Ireně), ani kdo je Luboš. Někaké informace může vydedukovat z pozdějšího textu (s. 42 a snad s. 51), ale není to jisté. Z toho plyne, že hlubší interpretace nahrávky je téměř nemožná.

s. 11, 12- proč se uvádějí počty vietnamských mužů a žen odděleně? Pokud se nemýlím, z jejich počtu se v práci nic nevyvozuje.

Na s. 57 mluví autorka o tom, že si sestavila plán, jak by mohla komunikační situaci ve firmě změnit. Byl bych rád, kdyby o tom plánu ještě něco řekla (případně, pokud ho má v písemné podobě, kdyby mi mohla jeho původní verzi poskytnout).

I když na mě práce dělá dojem, že je šita *hodně* horkou jehlou, přesto konstatuji, že v ní převažují pozitivní rysy nad negativními, a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 28.8.2010

Doc. Jiří Nekvapil, CSc.
ULUG, FFUK

